

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

Nr. 12.

16 czerwca 1933.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA:

	Str.
4. Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 maja 1933 r. o powiększeniu ilości stanowisk notariuszów przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Łodzi	174
5. Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 czerwca 1933 r. o przeniesieniu siedziby notariusza z Olkusza do Skały w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu	174

OKÓLNIK:

Nr. 1694/II.GS/33 w sprawie przepisów o gospodarce ryczałtowej	174

KOMUNIKATY:

w sprawie wykonania ust. 2 art. 8 ustawy z dnia 14 marca 1933 r. o likwidacji b. rosyjskich kas emerytalnych i przezorności	188
w sprawie zaopatrywania się władz i urzędów państwowych w skarbowe blankiety nadawcze	189
w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych	189

UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO w sprawie Buttlera Jana, osk. z §§ 350, 351, 359, 74 k. k.	190

RUCH SŁUŻBOWY:

Ruch służbowy w sądownictwie	191
Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich	192

4.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 maja 1933 r.

o powiększeniu ilości stanowisk notariuszów przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Łodzi.

Na podstawie art. 4 ustawy notarialnej z 1866 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Ilość stanowisk notariuszów przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Łodzi powiększa się o trzy.

§ 2. Związa się jedno stanowisko notariusza przy wydziale hipotecznym sądu grodzkiego w Łodzi z siedzibą w Łodzi.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1933 r.

Minister Sprawiedliwości:

Czesław Michałowski

5.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 czerwca 1933 r.

o przeniesieniu siedziby notariusza z Olkusza do Skały w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu.

Na podstawie art. 4 ustawy notarialnej z 1866 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Przenosi się siedzibę jednego notariusza z Olkusza do Skały w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1933 r.

Minister Sprawiedliwości:

Czesław Michałowski

OKÓLNIK Nr. 1694/ILGS/33

w sprawie przepisów o gospodarce ryczałtowej.

Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Rada Ministrów uchwałą z dnia 28 marca 1933 r. postanowiła prowadzić gospodarkę ryczałtową w obrębie kredytów na: środki lokomocji (§ 4), pomieszczenia (§ 5), wydatki biurowe (§ 6) oraz remont i konserwację budowli (§ 9).

W wykonaniu powyższej uchwały i zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r. Nr. 57 Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydym Rady Ministrów i Najwyższą Izbą Kontroli wydało „Przepisy tymczasowe o gospodarce ryczałtowej”, w których są wymienione szczegółowo wydatki, podlegające zryczałtowaniu.

Podając w załączeniu powyższe „Przepisy” do wiadomości i zastosowania, równocześnie zarządzam, co następuje:

Do czasu określenia norm ryczałtowych dla każdego urzędu odrębnie przyznaję narazie ryczałty tylko władzom asygnującym w wysokości

kredytów, każdorazowo otwartych na pokrycie zryczałtowanych wydatków. Kredyty te powinny być, zgodnie z § 16 i 32 wyżej wspomnianych przepisów, przelewane na rachunek bieżący, otwarty do dyspozycji władzy asygnującej.

Zryczałtowane wydatki będą pokrywane z rachunku bieżącego zaliczkowo na poczet ryczałtów, jakie zostaną ustalone dla poszczególnych urzędów. Rachunki bieżące należy uruchomić niezwłocznie.

Minister Sprawiedliwości:

Czesław Michałowski

Warszawa, dn. 13 czerwca 1933 r.

Załącznik.

PRZEPISY TYMCZASOWE O GOSPODARCE RYCZAŁTOWEJ.**Rozdział I. — Zasady ogólne.**

§ 1.

Pojęcie ryczałtów.

Ryczałty obejmują sumy pieniężne, ustalone na pewien okres czasu i przekazane definitywnie właściwym organom państwowym na pokrycie określonych potrzeb.

§ 2.

Cel ryczałtów.

Ryczałty mają na celu:

- a) usprawnienie i ulepszenie gospodarki państwowej,
- b) uproszczenie rachunkowości pieniężnej i materiałowej,
- c) usamodzielnienie organów, administrujących ryczałtami, pod względem dokonywania wydatków.

§ 3.

Nazwy ryczałtów.

Każdy ryczałt nosi nazwę, odpowiadającą rodzajowi potrzeb, na których pokrycie jest przeznaczony (np. ryczałt pomieszczeniowy, kancelaryjny).

§ 4.

Tytuły ryczałtów.

Potrzeby, które z danego ryczałtu mają być zaspakajane, nazywają się tytułami ryczałtu (np. opał, światło, woda są tytułami ryczałtu pomieszczeniowego).

§ 5.

Pojęcie kwoty ryczałtowej.

Suma pieniężna, ustalona na dany tytuł ryczałtu, nosi nazwę kwoty ryczałtowej.

Ryczałt stanowi zatem z reguły sumę kwot ryczałtowych, ustalonych na poszczególne tytuły danego ryczałtu.

§ 6.

Majątek ryczałtowy.

Majątek ryczałtowy składa się:

- a) z sum pieniężnych, posiadanych na rachunku danego ryczałtu,
- b) z przyjętej wedle cen zakupu równowartości pieniężnej materiału, zakupionego z danego ryczałtu względnie przekazanego na jego poczet.

Przy ustalaniu wysokości majątku ryczałtowego należy uwzględnić jego ewentualne wierzytelności i długi.

§ 7.

Przychody majątku ryczałtowego.

Przychody majątku ryczałtowego stanowią:

- a) sumy, przekazane przez organ asygnujący na poczet ustalonego ryczałtu,
- b) sumy, stanowiące równowartość materiału, przekazanego na poczet ustalonego ryczałtu,
- c) sumy, uzyskane na pokrycie strat od osób, z winy których powstały straty na majątku ryczałtowym,
- d) sumy, przekazane przez organ asygnujący na pokrycie strat na majątku ryczałtowym, umorzonych przez właściwą władzę,
- e) sumy, uzyskane ze sprzedaży materiałów, nabytych z majątku ryczałtowego, dokonanej w granicach uprawnień, udzielonych przez władzę naczelną,
- f) inne przychody, wskazane przez władzę naczelną w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 8.

Rozchody majątku ryczałtowego.

Rozchody majątku ryczałtowego stanowią:

- a) sumy, wydatkowane na cele, określone przeznaczeniem (tytułami) ryczałtu,
- b) sumy, stanowiące równowartość strat na majątku ryczałtowym, umorzonych przez właściwą władzę.

Do rozchodów, wymienionych pod lit. a), należą wydatki, związane bezpośrednio lub pośrednio z zaspokojeniem potrzeb, jak np. należności za materiał, dodatkowe koszty jego nabycia lub wyprodukowania, opłaty socjalne, związane z robocizną, opłacaną z ryczałtu, koszty podróży w celu nabycia materiału ryczałtowanego i t. p.

§ 9.

Jednostka użytkująca.

Przez jednostkę użytkującą należy rozumieć osobę, zwierzę, przedmiot lub organizacyjną grupę osób (urząd), których określone potrzeby mają być zaspokojone z ryczałtu.

§ 10.

Należność.

Ustalona na jednostkę użytkującą i dany okres czasu ilość pieniędzy lub materiału, niezbędna do zaspokojenia określonych potrzeb tej jednostki, nazywa się należnością.

§ 11.

Tabele należności.

Zastawienia należności dla każdego rodzaju jednostek użytkujących nazywają się tabelami należności. Tabele należności ustala władza naczelną w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu. Stanowią one podstawę do ustalania ryczałtów.

Pokrycie pieniężne tabel należności może podlegać procentowym zmianom w zależności od sytuacji budżetowej w danym okresie budżetowym.

§ 12.

Postępowanie w wypadku niemożności ustalenia należności.

W wypadku, gdy należności (§§ 10 i 11) nie mogą być ustalone, zainteresowany urząd obowiązany jest podać władzy ustalającej ryczałt projektowane przypuszczalne roczne wydatki na dany tytuł ryczałtu.

Wydatki te winny być szczegółowo uzasadnione w sposób, umożliwiający władzy, ustalającej ryczałt, ich rzeczową ocenę.

§ 13.

Kategorie ryczałtów.

Ze względu na sposób administrowania ryczałty dzielą się na dwie kategorie.

Kategorię pierwszą stanowią ryczałty, ustalone na jednostkę użytkującą i przekazywane kierownikowi urzędu do wypłacenia osobom, uprawnionym do otrzymania tego ryczałtu na zaspokojenie potrzeb służbowych, objętych tym ryczałtem.

Kategorię drugą stanowią ryczałty, ustalone na jednostkę użytkującą i przekazywane kierownikowi urzędu na zaspokojenie potrzeb danego urzędu, objętych tym ryczałtem.

Ryczałty kategorii pierwszej obok właściwej nazwy posiadają określenie „osobowy” dla odróżnienia ich od niektórych ryczałtów kategorii drugiej, noszących takie same nazwy.

§ 14.

Zaszeregowanie ryczałtów do kategorii.

Do kategorii I zalicza się:

- a) ryczałt osobowy na przejazdy samochodowe,
- b) ryczałt osobowy na utrzymanie i eksploatację pojazdów mechanicznych,
- c) ryczałt osobowy na utrzymanie i eksploatację zaprzęgów konnych.

Pozatem władza naczelną w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu może zaliczyć do kategorii I (ryczałty osobowe) pewne ryczałty względnie tytuły ryczałtów kategorii II (np. ryczałt kancelaryjny lub ryczałt na opał, światło). Dotyczy to w szczególności mniejszych urzędów niższych instancji o jednolitym zakresie działania (np. posterunków Policji Państwowej, szkół).

Do kategorii II zalicza się:

- a) ryczałt na utrzymanie i eksploatację pojazdów mechanicznych i innych środków lokomocji,
- b) ryczałt na utrzymanie i eksploatację zaprzęgów konnych,

- c) ryczałt na przewozy kołowe,
- d) ryczałt pomieszczeniowy (kwaterunkowy),
- e) ryczałt kancelaryjny,
- f) ryczałt na drobny remont i konserwację nieruchomości.

Tytuły, wchodzące w skład tych ryczałtów, wyszczególnione są w rozdziale III niniejszych przepisów.

§ 15.

Ustalanie ryczałtów.

Ryczałty kategorii I ustala i ogłasza właściwa władza naczelna z początkiem roku budżetowego na cały okres budżetowy.

Ryczałty kategorii II ustala i ogłasza na cały okres budżetowy właściwa władza naczelna, lub władza podległa bezpośrednio władzy naczelnej — dla urzędów jej podległych w granicach kredytów, oddanych do jej dyspozycji przez władzę naczelną.

§ 16.

Asygnowanie ryczałtów.

Ryczałty asygnuje w drodze przelewu na rachunek bieżący (§ 32) kierownikom danych urzędów właściwy organ asygnujący w ciągu całego okresu budżetowego, w terminach miesięcznych lub kwartalnych.

Asygnowanie ryczałtów odbywa się w granicach kredytów otwartych, w sposób automatyczny bez przedstawiania jakichkolwiek zapotrzebowań pieniężnych ze strony organów, dla których ryczałty są asygnowane.

Potwierdzenie odbioru kwot, wyasygnowanych na poczet ryczałtu, stanowi dla rachunkowości budżetowej ostateczny dowód rozchodowy.

§ 17.

Wyplata ryczałtów kategorii I.

Wyplata ryczałtów kategorii I osobom, uprawnionym do otrzymania tych ryczałtów, skuteczniają kierownicy danych urzędów względnie osoby przez nich upoważnione w terminach asygnowania kwot na poczet ustalonych ryczałtów.

Z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w § 22 niniejszych przepisów, potwierdzenie odbioru ryczałtu przez osobę uprawnioną stanowi definitywny dowód rozchodowy tego ryczałtu.

§ 18.

Administrowanie ryczałtami i kontrola użycia ryczałtów.

Administrowanie ryczałtami winno być racjonalne i oszczędne oraz zgodne z interesem służby i dbałością o majątek państwowy.

Władze przełożone uprawnione są do kontroli zużycia ryczałtów i sposobu zaspokajania potrzeb, objętych ryczałtami.

§ 19.

Administrowanie ryczałtami kategorii I.

Osoba, uprawniona do otrzymania ryczałtu kategorii I, jest obowiązana zaspokoić potrzeby, objęte tytułami tego ryczałtu.

Władza naczelna może osobie tej wskazać źródła nabycia materiałów lub źródła korzystania ze świadczeń względnie usług, objętych danym ryczałtem.

§ 20.

Administrowanie ryczałtami kategorii II.

Administrowanie ryczałtem kategorii II należy do kierownika tego urzędu, dla którego ryczałt ten został ustalony.

Wydatki, objęte ryczałtem, winny być pokrywane tylko w granicach ustalonego na dany okres budżetowy ryczałtu z uwzględnieniem pilności potrzeb. W zależności od wysokości ryczałtu i zakresu potrzeb, które mają być pokryte, mogą być sporządzane plany zużycia ryczałtu, zawierające terminy i sposoby zaspokojenia potrzeb. Sporządzenie takich planów wskazane jest dla zapewnienia racjonalnej i oszczędnej gospodarki.

Władza naczelna może wskazać źródła nabycia materiałów lub źródła korzystania ze świadczeń względnie usług, objętych danym ryczałtem.

§ 21.

Postępowanie w wypadku szkód i strat.

W razie powstania szkód i strat na majątku ryczałtowym należy stosować przepisy, regulujące postępowanie na wypadek szkód i strat.

§ 22.

Postępowanie z ryczałtami kategorii I przy zmianie na stanowisku służbowym.

Przy zmianie na stanowisku służbowym osoba, uprawniona do pobierania ryczałtu kategorii I, jest obowiązana przekazać kierownikowi urzędu względnie swemu następcy resztę otrzymanego ryczałtu oraz posiadane materiały, zakupione z ryczałtu.

Zasady obliczenia wysokości ryczałtu, podlegającego przekazaniu, określa właściwa władza naczelna.

§ 23.

Postępowanie z ryczałtami kategorii II w wypadku zniesienia urzędu.

W razie zniesienia (likwidacji) względnie przeniesienia urzędu do innej miejscowości postępowanie z ryczałtami kategorii II oraz z oszczędnościami, znajdującymi się na rachunku oszczędności ryczałtowych, określa władza ustalająca ryczałty.

§ 24.

Oszczędności.

Sumy, pozostałe z końcem okresu budżetowego na ryczałtach kategorii II po zaspokojeniu potrzeb, objętych danym ryczałtem, należy przenieść na rachunek oszczędności ryczałtowych. Oszczędności te można zużywać w następnym okresie budżetowym na potrzeby, objęte wspólnie ryczałtami kategorii II, lub też po ich zaspokojeniu na inne potrzeby urzędów, wskazane przez władzę naczelną.

Rozdział II. — Rachunkowość pieniężna i materiałowa.**§ 25.****Cel rachunkowości gospodarki ryczałtowej.**

Rachunkowość gospodarki ryczałtowej prowadzi się dla wszystkich ryczałtów kategorii II. Ma ona na celu zobrazowanie bieżącego rzeczywistego stanu majątku ryczałtowego i uzasadnienie dowodami rachunkowymi obrotów gospodarki ryczałtowej.

§ 26.**Zakres rachunkowości pieniężnej.**

Rachunkowość pieniężna ryczałtów polega na prowadzeniu notatnika pieniężnego i przechowywaniu dowodów rachunkowo - pieniężnych.

§ 27.**Dowody rachunkowo - pieniężne.**

Dowodami rachunkowo - pieniężnymi w rozumieniu niniejszych przepisów są dokumenty, uzasadniające obroty pieniężne na rachunkach ryczałtów (§ 28). W zależności od rodzaju obrotów dzielą się one na przychodowe (np. grzbiety zleceń wypłat) i na rozchodowe (np. rachunki, listy płac, kwity).

§ 28.**Notatnik pieniężny.**

Obroty pieniężne ryczałtów uwidacznia się w notatniku pieniężnym tak w przychodach jak i rozchodach.

Notatnik pieniężny prowadzi się dla każdego ryczałtu oddzielnie, a mianowicie, dla:

- a) ryczałtu na utrzymanie i eksploatację pojazdów mechanicznych i innych środków lokomocji,
- b) ryczałtu na utrzymanie i eksploatację zaprzęgów konnych,
- c) ryczałtu na przewozy kołowe,
- d) ryczałtu pomieszczeniowego (kwaterunkowego),
- e) ryczałtu kancelaryjnego,
- f) ryczałtu na drobny remont i konserwację nieruchomości.

Oddzielny notatnik pieniężny prowadzi się ponadto dla obrotów na rachunku oszczędności ryczałtowych (§ 24).

Karty notatnika nie podlegają legalizacji.

Notatnik każdego ryczałtu zamyka się:

- a) w ostatnim dniu każdego roku budżetowego,
- b) przy zmianie na stanowisku kierownika urzędu,
- c) na żądanie organów nadzoru służbowego.

§ 29.**Przechowywanie dowodów rachunkowo - pieniężnych.**

Dowody rachunkowo - pieniężne numeruje się kolejno w każdym okresie budżetowym i przechowuje w teczках. Po zamknięciu okresu budżetowego teczki z notatnikami pieniężnymi pozostają w urzędzie do dyspozycji organów nadzoru służbowego w ciągu czasu, który ustali właściwa władza naczelna.

§ 30.**Księgowanie materiałów.**

Materiały trwałe, zakupione z ryczałtów kategorii II, wciąga się do tych samych ksiąg lub kartotek inwentarzowych, w których księguje się materiały trwałe, zakupione z kredytów, podlegających rozliczeniu.

Dla materiałów jednorazowego użytku nie prowadzi się rachunkowości materiałowej.

§ 31.**Pojęcie materiałów trwałych i jednorazowego użytku.**

Do materiałów trwałych zalicza się przedmioty, przeznaczone z natury swojej do używania przez dłuższy okres czasu. Najkrótszy okres czasu, w ciągu którego przedmioty te powinny być zdane do użytku określają zazwyczaj normy trwałości.

Do materiałów jednorazowego użytku zalicza się materiały, które z natury swojej ulegają zużyciu przez jednorazowe użycie.

§ 32.**Przechowywanie ryczałtów przez urzędy.**

Gotówkę, pobraną na ryczałty, winny urzędy przechowywać na rachunkach bieżących w kasach urzędów skarbowych.

Rozdział III. — Postanowienia szczegółowe.**Ryczałt osobowy na przejazdy samochodowe.****§ 33.****Skład i przeznaczenie ryczałtu.**

Ryczałt ten obejmuje wydatki na wynajęcie samochodów na przejazdy przy spełnianiu czynności służbowych przez osoby, którym etatowo przysługują samochody.

Osoby, uprawnione do pobierania tego ryczałtu, określa władza naczelna w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 34.**Sposób ustalania ryczałtu.**

Wysokość ryczałtu określają tabele należności (§ 11), kalkulację zaś ryczałtu należy oprzeć na ilości i odległości wyjazdów służbowych, jakości używanych środków oraz cenie przejazdu kilometra w danej miejscowości.

Szczegółowy sposób kalkulacji ryczałtu określa władza naczelna.

Ryczałt osobowy na utrzymanie i eksploatację pojazdów mechanicznych.**§ 35.****Skład i przeznaczenie ryczałtu.**

Ryczałt ten obejmuje następujące tytuły:

- a) zakup materiałów pędnych i smarów,
- b) zakup drobnych części zamiennych,

- c) wydatki, związane z naprawą i konserwacją pojazdów mechanicznych,
 d) godziny nadliczbowe szoferów.
 Ryczałt ten otrzymują osoby, którym przydzielono samochody w naturze.

§ 36.

Sposób ustalania ryczałtu.

Wysokość ryczałtu określają tabele należności (§ 11), kalkulację zaś ryczałtu należy oprzeć na cenie materiałów pędnych i smarów, ilości przewidzianych do przebycia kilometrów oraz typie i stanie przydzielonego samochodu.

Szczegółowy sposób kalkulacji ryczałtu określa władza naczelna.

Ryczałt osobowy na utrzymanie i eksploatację zaprzęgów konnych.

§ 37.

Skład i przeznaczenie ryczałtu.

Ryczałt ten obejmuje następujące tytuły:

- kucie koni,
- zakup i konserwacja przyborów końskich,
- utrzymanie uprzęży (konserwacja uprzęży i zakup przedmiotów dodatkowych),
- naprawa i konserwacja pojazdów,
- wyżywienie koni,
- leczenie koni.

Ryczałt ten otrzymują osoby, którym przydzielono zaprzęgi konne w naturze.

§ 38.

Sposób ustalania ryczałtu.

Ryczałt ustala się w globalnej sumie na wszystkie tytuły ryczałtu. Ustalanie to opiera się na tabelach należności (§ 11) i cenach materiałów lub przypuszczalnych rocznych wydatkach (§ 12) względnie przeciętnych rzeczywistych wydatkach za okresy ubiegłe (np. o ile chodzi o wydatki na leczenie koni).

Szczegółowy sposób ustalania ryczałtu oraz terminy przedstawiania wniosków określa władza naczelna.

Ryczałt na utrzymanie i eksploatację pojazdów mechanicznych i innych środków lokomocji.

§ 39.

Skład i przeznaczenie ryczałtu.

Ryczałt ten obejmuje następujące tytuły:

- zakup materiałów pędnych i smarów,
- zakup drobnych części zamiennych,
- wydatki, związane z naprawą i konserwacją pojazdów mechanicznych,
- godziny nadliczbowe szoferów względnie innych osób.

Ryczałt ten otrzymują urzędy, którym przydzielono środki mechaniczne względnie inne środki lokomocji.

Ryczałt przeznaczony jest na utrzymanie i eksploatację samochodów, motocykli, rowerów, łodzi motorowych oraz łodzi wiosłowych i nart.

§ 40.

Sposób ustalania ryczałtu.

Wysokość ryczałtu ustala się w sposób podany w § 36, kalkulację zaś ryczałtu należy oprzeć na cenie materiałów pędnych i smarów, ilości przewidzianych do przebycia kilometrów oraz typie i stanie pojazdów mechanicznych względnie innych środków lokomocji.

Szczegółowy sposób ustalania ryczałtu określa władza naczelna.

Ryczałt na utrzymanie i eksploatację zaprzęgów konnych.

§ 41.

Skład i przeznaczenie ryczałtu.

Ryczałt ten obejmuje te same tytuły, które podane są w § 37 z wyjątkiem wyżywienia i leczenia koni. Koszty wyżywienia i leczenia koni pokrywane są z odpowiednich kredytów niezryczałtowanych. W wypadku posiadania koni wierzchowych odpada utrzymanie uprzęży oraz naprawa i konserwacja pojazdów, a dochodzi utrzymanie rzędów wierzchowych.

§ 42.

Sposób ustalania ryczałtu.

Ryczałt ustala się w sposób podany w § 38 z tym, że odpada wyżywienie i leczenie koni. W wypadku posiadania koni wierzchowych i rzędów do nich, zamiast kwot ryczałtowych na utrzymanie uprzęży oraz remont i konserwację pojazdów, ustala się kwotę ryczałtową na utrzymanie rzędów wierzchowych.

Ryczałt na przewozy kołowe.

§ 43.

Skład i przeznaczenie ryczałtu.

Ryczałt ten obejmuje tylko jeden tytuł (przewozy kołowe) i jest przeznaczony na gotówkowe opłaty przewozów kołowych.

§ 44.

Sposób ustalania ryczałtu.

Ustalanie ryczałtu dokonywane jest dla każdego urzędu osobno. Kalkulację ryczałtu należy oprzeć na przeciętnej ilości przebywanych kilometro-godzin oraz odpowiedniej dla danej miejscowości cenie (taryfie); należy również wziąć pod uwagę jakość i ciężar przewożonych przedmiotów.

Szczegółowy sposób ustalania ryczałtu określa władza naczelna.

Ryczałt pomieszczeniowy (kwaterunkowy).**§ 45.****Skład i przeznaczenie ryczałtu.**

Ryczałt ten obejmuje następujące tytuły:

- a) opał do ogrzewania pomieszczeń, gotowania stawy, prania białelizny i kąpielni,
- b) światło i żarówki oraz siatki i szkła do lamp gazowych i naftowych,
- c) energia elektryczna do motorów przy centralnem ogrzewaniu i dźwigach,
- d) woda,
- e) utrzymanie czystości w budynkach oraz na podwórzach i ulicach,
- f) asenizacja,
- g) czyszczenie kominów,
- h) remont i konserwacja sprzętu pomieszczeniowego,
- i) remont i konserwacja sprzętu przeciwpożarowego,
- j) słoma do sienników,
- k) utrzymanie ogrodów, kwietników i trawników,
- l) dekoracja gmachów w czasie uroczystości państwowych.

Ryczałt ten przeznaczony jest na pokrywanie wydatków, związanych z utrzymaniem lokali oraz czystością z zewnątrz budynków, zajętych przez dany urząd. Dotyczy to również wydatków na płace, objętych tytułami tego ryczałtu.

Zakres tego ryczałtu zależy od lokalnych warunków pomieszczeniowych danego urzędu, nie może zatem obejmować takich tytułów, które nie są uzasadnione faktycznymi potrzebami urzędu.

§ 46.**Sposób ustalania ryczałtu.**

Ryczałt ustala się dla każdego urzędu w globalnej sumie na wszystkie przysługujące tytuły ryczałtu.

Ustalanie to opiera się na tabelach należności (§ 11), przybliżonych rocznych wydatkach (§ 12) względnie przeciętnych rzeczywistych wydatkach za okresy ubiegłe (n. p. o ile chodzi o wydatki na energję elektryczną do motorów lub dekorację gmachów) oraz na wartości materiałów.

Szczegółowy sposób ustalania ryczałtu oraz terminy przedstawiania wniosków określa władza naczelna.

Ryczałt kancelaryjny.**§ 47.****Skład i przeznaczenie ryczałtu.**

Ryczałt ten obejmuje następujące tytuły:

- a) materiały i przybory pisarskie, kreślarskie, oraz pieczętki,
- b) druki zwykłe, druki ścisłego zarachowania oraz oprawa ksiąg,
- c) remont i konserwacja maszyn biurowych (maszyn do pisania, rachowania i powielania),
- d) opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne,
- e) zakup i oprawa książek,

- f) prenumerata dzienników urzędowych i pism,
- g) bilety tramwajowe i autobusowe,
- h) druk i oprawa rozkazów i okólników.

Przeznaczenie tego ryczałtu wskazują tytuły ryczałtu.

Pod opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne podpadają opłaty za listy ekspres, przekazy pocztowe, paczki i korespondencję zagraniczną, wydatki na abonament telefonów służbowych i telefonów służbowych w mieszkaniach prywatnych, opłaty za telefoniczne rozmowy między-miastowe oraz telegramy.

Prenumerata dzienników urzędowych i pism obejmuje prenumeratę wydawnictw urzędowych, jak Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, Monitor Polski oraz pism i wydawnictw fachowych (miesięczniki, tygodniki i t. p.).

Należności za prenumeratę obowiązane są urzędy regulować bezpośrednio właściwym redakcjom.

Z kwoty ryczałtowej na bilety tramwajowe i autobusowe opłacane są przejazdy tramwajowe i autobusowe funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego, woźnych i gońców.

Z kwoty ryczałtowej na druk i oprawę rozkazów i okólników pokrywane są wydatki, związane z drukiem i oprawą rozkazów i okólników jawnych i tajnych.

§ 48.**Sposób ustalania ryczałtu.**

Ryczałt ustala się dla każdego urzędu w globalnej sumie na wszystkie przyznane danemu urzędowi tytuły ryczałtu.

Szczegółowy sposób ustalania ryczałtu oraz terminy przedstawiania wniosków określa władza naczelna.

§ 49.**Rachunkowość materiałowa ryczałtu kancelaryjnego.**

Materiał kancelaryjny, zakupiony z ryczałtu kancelaryjnego, nie podlega księgowaniu. Wyjątek stanowią druki ścisłego zarachowania, których sposób prowadzenia regulują osobne przepisy.

Ryczałt na drobny remont i konserwację nieruchomości.**§ 50.****Skład i przeznaczenie ryczałtu.**

Ryczałt ten obejmuje następujące tytuły dotyczące drobnego remontu i konserwacji.

- a) budynków i znajdujących się w nich urządzeń oświetleniowych, wodociągowych, ogrzewniczych, kanalizacyjnych i sygnalizacyjnych,
- b) zewnętrznych linii oświetleniowych, wodociągowych, kanalizacyjnych i sygnalizacyjnych,
- c) dźwigów,
- d) toru ujeżdżalni,
- e) strzelnic stałych,
- f) ogrodzeń,
- g) podwórz i chodników,
- h) studzien,
- i) dołów biologicznych i chambaud.

KOMUNIKAT

w sprawie wykonania ust. 2 art. 8 ustawy z dnia 14 marca 1933 r. o likwidacji b. rosyjskich kas emerytalnych i przezorności.

Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu nadesłało następujące pismo z dnia 9 maja 1933 r. Nr. D. I. 512/L./33-E:

„W Nr. 21 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 marca 1933 r. pod pozycją 146 ogłoszona została ustawa z dnia 14 marca 1933 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich kas emerytalnych i przezorności.

Art. 8 ustęp 2 tej ustawy postanawia, iż Skarb Państwa przejmuje należności z tytułu niewypłaconych wkładów emerytalnych, złożonych w powyższych kasach, które to należności przysługują osobom, mającym prawo do zaopatrzenia emerytalnego z funduszków Skarbu Państwa, a to w myśl przepisów art. 84 ustawy emerytalnej, zgodnie z którymi wspomniani uczestnicy kas zrzekli się na rzecz Skarbu Państwa praw swych, wypływających z udziału w rzeczonych kasach.

W myśl art. 5 powołanej na wstępie ustawy z dnia 14 marca 1933 r. z chwilą ukonstytuowania się Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych rosyjskich kas emerytalnych i powzięcia przez nią uchwał o przystąpieniu do likwidacji mienia poszczególnych kas, będzie ogłoszony trzymiesięczny termin, w ciągu którego winny być zgłoszone roszczenia z tytułu uczestnictwa we wspomnianych kasach.

Likwidacji podlegają obecnie fundusze następujących kas:

- 1) kas emerytalnych i przezorności byłej kolei Warszawsko - Wiedeńskiej;
- 2) kasy emerytalnej pracowników rosyjskich kolei państwowych;
- 3) utworzonych na mocy ustawy z dnia 30 maja 1888 r. kolejowych kas emerytalnych i przezorności;
- 4) kasy emerytalnej nauczycieli i nauczycielek ludowych;
- 5) kasy emerytalnej pracowników z wolnego najmu skarbowej sprzedaży trunków.

Komunikując o powyższem, Ministerstwo zwraca uwagę na konieczność dostarczenia Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych rosyjskich kas emerytalnych (Warszawa, Rymarska Nr. 5) w przepisany terminie danych co do wysokości roszczeń odstąpionych na rzecz Skarbu Państwa przez b. uczestników wyżej wspomnianych kas, którzy pozostają w służbie państwowej Ministerstwa oraz podległych mu władz, urzędów, instytucyj i t. p.

Wobec krótkiego terminu i trudności połączonych z przejrzeniem wszystkich aktów osobowych, Ministerstwo ze swej strony uważałoby za wskazane jak najrychlejsze zebranie potrzebnych danych w drodze wezwania okólnikiem wszystkich podległych pracowników państwowych — byłych uczestników powyższych kas — do udzielenia informacji i złożenia dowodów dotyczących ich wkładów i następnie sprawdzenie tych danych według akt osobowych tych pracowników.

KOMUNIKAT

w sprawie zaopatrywania się władz i urzędów państwowych w skarbowe blankiety nadawcze.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 10 maja 1933 r. L. D. III. 7747/33. Do Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w związku ze skasowaniem od nowego okresu budżetowego 1933/34 druków „deklaracji płatniczej i pokwitowania kasowego” obowiązuje obecnie używanie skarbowych blankietów nadawczych przy wszelkich wpłatach na rachunek Skarbu Państwa, uskutecznianych zarówno bezpośrednio w kasach urzędów skarbowych, jak i za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności.

Ministerstwo Skarbu zarządziło ostatnio nakład skarbowych blankietów nowego typu—wzór Nr. 785 Min. Sk. (P. K. O. Nr. 105/Sk). Poczynając od dnia 1 maja 1933 r., wpłaty za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności mogą być uskuteczniane wyłącznie przy pomocy skarbowych blankietów nadawczych nowego wzoru, natomiast przy wpłatach, wnoszonych bezpośrednio od kas urzędów skarbowych, mogą być nadal używane skarbowe blankiety nadawcze starego wzoru (Nr. 105/Sk), lecz jedynie do czasu i dla wyczerpania posiadanych zapasów.

Skarbowe blankiety nadawcze wydawane są bezpłatnie przez wszystkie urzędy pocztowe, oddziały P. K. O. i kasy urzędów skarbowych każdej osobie wpłacającej jakąkolwiek należność na rachunek Skarbu Państwa. Władze i urzędy państwowe, którym potrzebne jest w związku z ich czynnościami rachunkowo - kasowymi posiadanie pewnego zapasu skarbowych blankietów nadawczych, zaopatrują się w te blankiety również bezpłatnie w najbliższej kasie urzędu skarbowego na podstawie pisemnych zamówień. W sprawie tej Ministerstwo Skarbu wydaje podwładnym organom stosowne zarządzenie.

Jednocześnie nadmieniam się, że sposób posługiwania się oraz nakładu blankietów nadawczych odrębnych wzorów, wprowadzonych dla użytku niektórych władz i instytucyj państwowych osobnymi przepisami względnie zarządzeniami, nie ulega żadnym zmianom; blankiety te będą nadal używane przy specjalnego rodzaju wpłatach, dla których zostały ustanowione, przyczem nakład ich zarządzają właściwe władze (instytucje) państwowe, jak dotychczas, we własnym zakresie i na własny koszt.

KOMUNIKAT

w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych.

Ministerstwo Sprawiedliwości stosownie do § 3 reg. og. zawiadamia, że w Nr. 13 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu za rok 1933, pod poz. 128 została ogłoszona wykładnia ustawy o opłatach stemplowych w sprawie ustalenia pojęcia „nieruchomości” w znaczeniu ustawy o opłatach stemplowych i w sprawie skutków niezawinionego przez stronę nieuwiszczenia opłaty w należnej sumie.

Odbitki orzeczeń odnośnych zostały przez władze skarbowe rozesłane notariuszom, mającym siedzibę na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej, tudzież sekretarjatom sądowym, mającym siedzibę na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO

w sprawie Buttlera Jana, osk. z §§ 350, 351, 359, 74 k. k.

Sąd Najwyższy,

po wysłuchaniu wniosku prokuratora, uchwalił, a przewodniczący ogłosił, następujące postanowienie:

Sąd Najwyższy na podstawie art. 538 i 539 k. p. k. ustala, że sąd okręgowy w Bydgoszczy w prawomocnych postanowieniach z 29 lutego 1932 r. (k. 53) i 14 maja 1932 r. (k. 31) obraził art. 74, 65 k. p. k. i ust. 3 § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 9 grudnia 1924 r. (poz. 967 Dz. U.) o zmianie ustroju Prokuratorji Generalnej R. P., jak również art. 17 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 22 marca 1928 r. (poz. 379 Dz. U.) o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, przez to, że odmówił przyjęcia powództwa cywilnego, wytoczonego przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy w postępowaniu karnem przeciw Janowi Buttlerowi (sąd okr. w Bydgoszczy Sygn. IV. 2. K. 17/32).

Uzasadnienie.

Listonosz Jan Buttler został oskarżony przez prokuratora sądu okręgowego w Bydgoszczy o przywłaszczenie pieniędzy, które dzierżył w charakterze urzędowym. W toku tego procesu karnego wytoczyła Dyрекcja Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy przeciw oskarżonemu powództwo cywilne imieniem pokrzywdzonego przedsiębiorstwa państwowego.

Sąd okręgowy w Bydgoszczy nie przyjął tego powództwa cywilnego mocą postanowień z 29 lutego 1932 r. i 14 maja 1932 r., wychodząc z założenia, że do jego wytoczenia i popierania jest uprawnioną w myśl § 2 i 6 rozp. Prez. Rzpl. z 9 grudnia 1924 r. (poz. 967 Dz. Ust.) i art. 17 rozp. Prez. Rzpl. z 22 marca 1928 r. (poz. 379 Dz. Ust.) jedynie Prokuratorja Generalna.

To założenie polega na błędnej wykładni ustawy.

W myśl art. 74 k. p. k. do wytoczenia powództwa cywilnego w procesie karnym uprawniony jest pokrzywdzony. Tym pokrzywdzonym może być również Państwo, lub mające osobowość prawną przedsiębiorstwo państwowe, o ile przestępstwo naruszyło sferę majątkową Państwa lub przedsiębiorstwa. Z natury rzeczy wypływa, że do dochodzenia roszczenia majątkowego Państwa, które może działać na zewnątrz tylko za pośrednictwem swych organów, są powołane te urzędy, czy instytucje państwowe, którym powierzono zarządzanie pewnymi dobrami materialnymi Państwa, o ile ustawa nie stanowi inaczej w tym względzie. Takie odmienne postanowienie znajdujemy w § 2 oraz ust. 1 i 2 § 6 rozp. Prez. Rzpl. z 9 grudnia 1924 r., poz. 967 o zmianie ustroju Prokuratorji Generalnej, wedle których w sądowym postępowaniu cywilnym zastępuje Skarb Państwa wyłącznie Prokuratorja Generalna. O ile jednak chodzi o zastępstwo Skarbu Państwa w postępowaniu sądowo-karnem, występuje Prokuratorja Generalna tylko wtedy, gdy została o to wezwana przez właściwą władzę (ust. 3 § 6 powyższego rozporządzenia). Tą władzą będzie właśnie urząd, zarządzający danym działem majątku państwowego.

Z zestawienia trzech pierwszych ustępów § 6 rozporządzenia wynika jasno, że ustęp 3 § 6 nie może być traktowany jako przypadek szczególny poprzednich dwóch ustępów tegoż paragrafu, lecz stanowi przepis samodzielny. Wszystkie trzy ustępy są rozwinięciem postanowienia, zawartego w punkcie 1 § 2 omawianego rozporządzenia,

przyczem pierwsze dwa ustępy dotyczą „sądowego postępowania cywilnego” to jest postępowania, regulowanego przez przepisy procedury cywilnej, ustęp zaś trzeci dotyczy „postępowania sądowo-karnego”, podległego przepisom procedury karnej. Różnica pomiędzy udziałem Prokuratorji Generalnej w każdym z tych dwóch rodzajów postępowania sądowego uwydatniona została w końcowych słowach ustępu 2 i ustępu 3 § 6. Mianowicie, w postępowaniu sądowo-cywilnym, będąc wyłączną zastępczynią Skarbu Państwa i innych podmiotów prawnych ze Skarbem Państwa zrównanych, Prokuratorja Generalna nie ma obowiązku wykazywać się osobnym pełnomocnictwem, natomiast w postępowaniu sądowo-karnem, gdy zachodzi potrzeba obrony interesów majątkowych Państwa, Prokuratorja Generalna wtedy tylko bierze udział, kiedy przez właściwą władzę państwową o zastępstwo wezwana będzie, to znaczy, że udział Prokuratorji zależy od uznania władzy, że Prokuratorja w tem postępowaniu nie ma wyłącznego prawa zastępstwa i że zainteresowana władza może bezpośrednio sama wnieść powództwo do sądu karnego i brać udział w rozprawie sądowej przez delegowanych przez siebie urzędników.

Nie zmienia postaci rzeczy, o ile chodzi o przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, przepis art. 17 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 22 marca 1928 r. (poz. 379 Dz. Ust.) o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, który stanowi, że przedstawicielstwo sądowe w sprawach wynikających z działalności rzeczzonego przedsiębiorstwa, oraz w sprawach dotyczących majątku Skarbu Państwa, pozostającego w zarządzie przedsiębiorstwa, należy do zakresu działania Prokuratorji Generalnej R. P. Przepis ten nie posiada charakteru normy, regulującej zagadnienie wyłącznie, t. zw. w ten sposób, że wszelkie zastępstwo danego przedsiębiorstwa należy wyłącznie do Prokuratorji Generalnej R. P., w szczególności także w sprawach karnych. Przeciwnie przepis ten ma tylko takie znaczenie, że przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” należy do podmiotów prawnych, korzystających z zastępstwa sądowego Prokuratorji Generalnej R. P., ale oczywiście w zakresie, unormowanym w rozporządzeniu z 9 grudnia 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratorji Generalnej R. P.

Należało tedy orzec zgodnie z wnioskiem prokuratora Sądu Najwyższego, z tem, że uchylenie wadliwych postanowień jest bezcelowe wobec okoliczności, że postępowanie karne przeciw oskarżonemu Buttlerowi już ukończono. W związku z tem należało kasację załatwić nie wyrokiem, lecz postanowieniem (uchwała Całej Izby II. S. N. z 15 listopada 1930 r., poz. 2/31 u. zb. orzec.).

RUCH SŁUŻBOWY.

Ruch służbowy w sądownictwie.

Aplikanci sądowi.

Postanowieniem prezesa sądu apelacyjnego w Lublinie:

Mianowani aplikantami: Fryderyk Raczkowski — z dn. 12 maja 1933 r.; Mieczysław Kuśmierczyk — z dn. 13 maja 1933 r. i Teodor Petryszyn — z dn. 30 maja 1933 r.

Zwolniony na skutek podania aplikant: Stanisław Witkowski — z dn. 18 maja 1933 r.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

Miejscowość	S t a n o w i s k a					Przewodni- czący sądów pracy
	Sędzio- wie apela- cyjni	Sądy okręgowe		Sądy grodzkie		
		Sędzio- wie okręgowi	Sędzio- wie śledczy	Sędziowie sprawujący kiero- wnictwo sądu	Sędzio- wie grodzcy	
Ciężkowice (s. o. w No- wym Sączu)					1	
Dobczyce (s. o. w Kra- kowie)					1	
Dukla (s. o. w Jaśle)					1	
Jaśło					1	
Kalwarja (s. o. w Wado- wicach)					1	
Kolbuszowa (s. o. w Rze- szowie)					1	
Kraków	1	1				
Krzyszowice (s. o. w Kra- kowie)					1	
Leżajsk (s. o. w Rzeszowie)					1	
Limanowa (s. o. w No- wym Sączu)					1	
Lubartów (s. o. w Lu- blinie)					2	
Łańcut (s. o. w Rzeszowie)					1	
Łuck			1		1	
Mielec (s. o. w Tarnowie)					1	
Milówka (s. o. w Wado- wicach)					1	
Muszyna (s. o. w Nowym Sączu)					1	
Nieśwież (s. o. w Nowo- gródku)					1	
Nowy Sącz					1	
Nowy Targ (s. o. w No- wym Sączu)				1		
Otwock (s. o. w Warsza- wie)					1	
Przeworsk (s. o. w Rze- szowie)					1	
Radłów (s. o. w Tarno- wie)					1	
Radom		1				
Rozwadów (s. o. w Rze- szowie)					1	
Rzeszów		1			1	
Skawina (s. o. w Krakowie)					1	
Tarnobrzeg (s. o. w Rze- szowie)					1	
Tarnów			2		2	
Wiśnicz (s. o. w Krakowie)					1	

U w a g a : k. oznacza wydz. karny.
c. oznacza wydz. cywilny.

**Podania ze zgłoszeniem kandydatury na powyższe stanowiska nale-
ży wносить w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika
do właściwego prezesa sądu.**

Warszawa, Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości. Nr. 64595.
Konto czekowe w P. K. O. Dziennik Urzędowy Min. Sprawiedl. Nr. 30122. Cena 40 gr.

Od Administracji: Prenumerata Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawie-
dliwości wynosi 2 zł kwartalnie, 8 zł rocznie.